

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr., a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplace Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiun.

Numeri singuratici à 20 bani se vând la librăria G. Cârjan, Ploest.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Li-s'a spulberat bucuria!

(*) Prea se grăbiră a-și vesti, cu surle și cimpoale, bucuria demonică!... Și, cuprinși de spasmiile ultime ale furiei șoviniste, rideau, rideau cu hohot.

Nu se sfiau să-și trîmbeie acea bucurie abominabilă, care în sine însăși constituie cea mai nerușinată crimă de *lesa-majestate*. Puțin le păsa lor de El, prea bunul Suveran. Puțin le păsa, imbecililor! Se delectau în credința nenorocită, că, în fine, au triumfat!

De abia aflară că statua lui Hentzi nu va mai străluci pe piața din Buda, de abia își dară seamă de vestea asta, — și îndrăzniră să mințescă în chip nerușinat, că statua va fi așezată la un loc *închis*, în vre-o casarmă, sau va fi transportată în Austria. Ceea-ce doriau ei, spuneau că e dorința Lui! Și nu se înspăimântau, ticăloșii!

Dar' ce-i? Se poate?! E de ne-crezut!! Și totuși e adevărat.

Din residența imperială, dela curte, un fulger scapără deasupra Budapestei, un trăsnet teribil sgudue toată „patrioțimea” și nemernicii se tăvălesc în dureri neașteptate.

Maiestatea Sa dă un ordin și ordinul i-a zdrobit.

Nu de loc *închis* e vorba, domnilor! Nici de transportarea în Austria.

Statua va rămâne între voi, va fi așezată în Budapesta, la loc *deschis*, în fața școlii de cadeți.

Nu numai atât, dar' Maiestatea Sa folosește ocazia de a înoi elogiile pentru eroul căzut în apărarea tronului și a patriei...

Mai mult. Dorința și intenția Maiestății Sale este, ca *statua să stea înaintea tinerimii militare, căreia îi va apăre todeauna ca un monument neperitor al datorinței militare!*

Sunt groaznice loviturile de sbieiu pe cari le încasasă.

„Dar' le meritați, perverse creaturi kossuthiste!”

Voi însă ați vră să vă ascundeți cu ori-ce preț rușinea ce vi-s'a pecețuit pe frunte... Și nu vă dați înapoi dela nici o perfidie, dela nici o infamie, dela nici o moșie. Numai să v'ajungeți scopul, numai să scăpați de rușinea ce vă ustură cumplit!

E' nzădar!

Căci eată, vine organul militar *Armeeblatt*, ca să vă înfierze și mai adânc!

În cuvinte multe, alese, energice, zdrobitoare pentru voi, — intențiile Maiestății Sale sunt talmăcite perfectament explicit.

Fiecare cuvânt e o bucată de fer aprins care vă cade pe suflet! Și fiecare frasă e o bucată de aur care strălucește pentru cei credincioși Lui.

Avea drept bietul de Kossuth Ferencz, când urla în camera voastră: „dintr'un monument s'a făcut un... altar!”

Da! Un altar, altarul patriei și al tronului, altarul în fața căruia se prostornează pioși *adevărați* patrioți!

Articolul, răspuns elocvent și categoric, al organului ministerului comun austriac, este cea din urmă și cea mai crunta sbiciaală ce s'a aplicat în chestia Hentzi dinastiei prefăcuți, cari toți bătălesc în mocirla kossuthistă.

Tonul energetic al articolului, elogiile „demonstrative” la adresa eroului general, dojenirea fină dar' piscătoare a acelora cari au făcut o chestie politică din statua lui Hentzi, sunt palme zdrene aplicate pe obraji „patrioților”.

Subliniind că statua se va așeza pe un loc *deschis*, în fața școlii militare, pe acel teren unde Hentzi și ai sei au apărât vitejește Buda și au căzut ca eroi, organul ministerului comun constată cu aplomb, că „statua lui Hentzi, cu schimbarea locului, nu pierde nimic din splendoarea sa vecinică.”

Dar' accentuarea repetită a fidelității armatei? Cât de frumos dă ea expresie acelui sentiment austriac atât de odios la Maghiari și, cât de crud îi ustură ea pe acestia!

În fine, o ironie mușcătoare la adresa „patrioților” se degajează din frasa: „națiunea maghiară, care își accentuează cu atâta căldură (!!) sentimentul cavaleresc (uff!!), nu va denega acum (!!) stima ce se cuvine acestui monument al datoriei militare.”

Știu bine cei dela Viena, că Maghiarii vor fi și acum aceeași din trecut și, că vor ave — și au deja! — nerușinarea de a denega acea stimă monumentului datorinței militare.

Știu acest lucru și de aceea îl relevează cu atâta nemiloasă ironie!

Înțeleaptă e vorba ceea: *Cine ride mai la urmă, ride mai cu haz!*

Riseră ei, ris de orgie, la început... Ear' acum? Plâng amar și injură barbar. După-cum li-e firea...

Pretinși triumfători, azi ei se văd căzuți mai afund decât erau înainte cu afacerea Hentzi.

Asta-i cauza, că sunt deserați. Și unii, repuși sub greutatea loviturilor primite, se miolăesc și se milojesc, după-cum fac cei dela *Magyar Hirlep* bună-ora, cari roagă (cu litere mari) pe Maiestatea Sa să se îndure a muta statua în Austria...

Alții ear', turbează de mânia și atacă sub masca „camarilei” pe chiar Maiestatea Sa, cum fac d. e. cei dela *Magyarország*.

În fine, restul — ai lui Bánffy — tac, cu nasul în rușinea ce i-a ajuns...

Dar' toți, până la unul, simțesc pâl-mile strașnice — donate lor.

Le simțesc și — le merită!

Sibiu, 16 Noemvrie n.

Absolutismul — dorit. Atât de „fericiți” se simt compatrioții noștri Maghiari sub oblăduirea lui Bánffy și a clicei țiszaiste, încât își exprimă dorința după **absolutism**. Eată unde am ajuns, după o guvernare constituțională de 3 decenții, în care timp **naționalitățile n'au luat parte la viața publică**, ci numai restăfășii copii ai Ungariei: **Maghiarii și Jidanii**.

Eată părerile unor ziare:

În *Magyarország* dela 13 Noemvrie **Bartha Miklós** termină astfel primul, în care arată toate *peccatozitățile sistemului actual*, care e „un absolutism mascat”:

„E mai bun un absolutism pe față, decât astfel de absolutism mascat. Absolutismul cel puțin e mai ieftin și nu e coruptor. Dacă nu putem fi cetățeni liberi ai unei patrii constituționale, mai ușor răd domnia personală a lui **Francisc Iosif I.**, decât jugul dlui **Bánffy Derső**.”

Bud. Hir. În primul seu din 15 l. c. intitulat a **Tiszák**, în care arată sistemul de corupții și abuzuri introduse în parlament și peste tot locul de țiszaști, face următoarea *concluzie*:

„Rezultatul final al politicii lui Tisza nu poate fi altul, decât **zdrobirea constituției și absolutismul**.”

Ei, eată declarată *baneruta constituționalismului maghiar*, întemeiat pe o nație singură alcătuită de stat!

Din dietă. Opoziția continuă cu obstrucția și luptele parlamentare sunt tot mai înfocate. În ședința de Luni au vorbit între alții deputații **Petru Mihályi, Jagits, Kalocsay și Hodossy**, dar *sensajie deosebită a produs deputatul apponyist Ivánka*, care în un *discurs lung a demascat machinațiunile familiei lui Tisza Kálmán și Pista*, pentru a se fină la putere și în posturi gras salarizate. Despre Tisza Kálmán a zis, că „și-a renegat trecutul politic, numai s'ajungă la putere, ear' după-ce a ajuns a manipulat puterea în direcțiunea, ca tot mai multe foloase să se reverse asupra familiei sale și asupra acelor, cari l-au spriginit în politica aceasta.”

Trece apoi la **Bánffy** și arată, că una din motivele luptei opoziției este, că Bánffy este *incapabil și nedemn de poziția ce o ocupă și în privința personală e periculos*. Înșiră apoi mai multe cazuri concrete de *volnicii grave și abuzuri de pe timpul, când Bánffy era comite-suprem*.

Ivánka declară, că opoziția nu voeste să împedecă pactul, dacă fotoliul de prim-ministru va fi ocupat de un *bărbat cinstit, demn de încredere*. Unul astfel de bărbat i-s'ar vota indemnitatea.

Dacă majoritatea va susține și mai departe pe Bánffy — a zis Ivánka — atunci vom fi siliți, ca eventual să *lucrăm și pentru crearea de stări excepționale și afară de lege*.

Sistemul electoral maghiar

și

chestiunea naționalităților.

Obstrucția ne aduce și nouă vre-un bine? Da! Dacă nu altceva, ei înșiși, Maghiarii își recunosc între sine *peccatele*, și confirmă astfel, ca martori clasici, aserțiunile noastre zilnice. Strîși cu ușa de opoziție „liberalii” noștri guvernanti mai scapă câte un cuvânt sincer — lucru rar la ei — pe care merită să-l încreștăm.

Așa face în nrul seu dela 11 Noemvrie n. *Pesti Napló*, organ guvernamental.

Ca să scape pe Bánffy de obstrucție, încearcă o diversiune, aducând vorba la „reforma electorală”. Autorul articolului, un deputat ar fi bun bucuros, dacă în loc de obstrucție opoziția ar da mâna cu „liberalii” să facă împreună o reformă electorală. Pentru-că — o mărturisesc sincer: — „legea electorală e rea, învechită și nedreaptă.”

Din acest articol merită să reținem câte ceva.

Autorul meditează asupra idealului: „alegeri” curate. Crede însă că la aceasta nu se poate ajunge cu una, cu două. E o lungă tradiție în privința aceasta.

„În patria noastră — zice un deputat — alegerile s'au făcut și înainte de 1848 și după acest an epocal totdeauna după același sistem.”

Va să zică tot așa, ca și acum cu „papkák”, gendarmi și miliție.

Dar' afară de „tradiția” aceasta puțin glorioasă pentru „constituțiunea milenară” a Ungurilor, cu care le place să se tot fâlească, mai este o pedecă.

Dar' afară de tradițiune — serie deputatul maghiar — mai este o cauză adâncă, pe care nu o vor pute face să înceteze nici aceia cari „azi asediază guvernul cu plângeri strigătoare la cer, și cari în amărăciunea lor năvălesc asupra înșeși bazele parlamentarismului.”

„Cauza aceasta este poziția maghiarimei în patrie.”

Autorul recunoaște apoi *insuficiența numerică* a Maghiarilor, spre a-și susține egheмония, și zice:

„Se mai reer încă: multă muncă și prudență, toate recerintele talentului și maturității politice, pentru-ca și majoritatea numerică a maghiarimei să fie destul de însemnată spre a-i asigura necondiționata eghemonie.”

Asta înseamnă pe românește: „mai trebuie încă să fim cuminți, să susținem sistemul acesta electoral, cu ajutorul căruia dominăm, pentru a mai maghiarisa un număr mare de indivizi de altă naționalitate ca și cu numărul se prevalăm.”

După această prețioasă mărturisire, deputatul maghiar scrie:

„Parlamentul și majoritatea acestuia în numele întregii națiuni politice maghiare își exercită puterea politică prin guvernul alcătuit din majoritatea parlamentară. Cei-ce acum bombardează sistemul de alegere cred oare, că același sistem ce se aplică în statele unitare în privința națională se poate aplica și la noi?”

Ori cred, că în privința aceasta și în multe alte privințe posedem deja totalitatea acelor instituții binecuvântate și de o neprețuită valoare, care de obicei sunt cuprinse în concepțiunea unui stat de drept? Nu vom să ne oprim mai mult la această *delicată chestiune*, ne îndestulim cu atingerea ei. Repetăm că reprobăm din suflet abuzurile electorale, că valoarea morală a voturilor cumpărate cu bani tocmă așa o prețuim ca și aceia care o osândesc cu asprime și că nu scusăm întrebuintarea necuviincioasă a forței publice, în scopul de a înăbuși expresiunea liberei voințe a alegătorilor. Dar' aceea totuși trebuie să o judece politicianii mai serioși, care iau parte la obstrucție, că curățenia alegerilor nu depinde dela o ordinațiune, nici nu depinde dela vre-o lege și nici dela voința particulară a celor dela putere. Acești din urmă pot să dregă sau să strice; pot să fie mai concilianți sau mai riguroși. Dar' pentru aceea nu este mai puțin adevărat, că: curățenia alegerilor pe deoparte este chestiune de dezvoltare națională, pe de altă parte este chestiune per eminentiam culturală.

Obstrucția orbită de patimă spre paguba serioasă a națiunei nu ia și nu voeste să iee în considerare aceste motive adânci, istorice și dinamice. Se aruncă asupra tuturor instituțiilor, asupra întregii reputații și dărimă ca și când ar fi în stare să reedifice tot ce au nimicit. Aruncă în tină puterea publică și mijloacele acesteia. Se înțelege, că majoritatea câte-odată își perde răbdarea și păsește și ea pe costul răspunderii. Astfel apoi ne terfelim unii pe alții, ne atentăm moralitatea și ne prezentăm unii pe alții ca exemple respingătoare ale *decadenței generale*. Nu trebuie să ne lingușim unul altuia, să recunoaștem că nu sîntem fără păcate, din contră *peccatele noastre sunt foarte numeroase*, pe care nu le putem scuza nici chiar cu poziția noastră proprie națională, unică în Europa.

D'apoi în parlament ne cunoaștem unii pe alții și cunoaștem relațiunile publice. Știm că ce trebuie să derogăm, pentru prestigiul adevărului, din bănuilele și învinuirile opoziției și viceversa.

Ne-am înșela însă amar, dacă am presupune, că *dușmanii noștri interni și externi* vor întrebuintă tot atât de cinstit și tot cu aceeași considerație vorbele ce le scăpăm și învinuirile ce ni le ridicăm. Până-când calumniază guvernul, până-când necrățor seot la iveală câte un lucru, pe care pentru interesele naționale ar trebui să-l ascundă bine, până-când măresc tot ce e rău și bagatelisează sau neagă tot ce e bun, știți ce fac? Să angajează ca martori la acușele dușmanilor noștri. Ca martori, demni de crezământ — căci doar' sunt Maghiari! Ca martori, cari ne arată slăbiciunile și ne tradează pozițiile unde mai ușor putem fi atacați.

După aceste confesiuni, pe cari le contăm cu recunoștință, deputatul zice, că opoziția nu va reuși să răstoarne pe Bánffy. Dar' și de l-ar răsturna, ar urma oare alegeri mai curate? De treizeci de ani a dominat același sistem, de ce să se schimbe cu căderea lui Bánffy?

Întru cât se poate noi vom alegeri cinstite, dar' scopul acesta se poate ajunge numai după reforma liberală și dreaptă a legii electorale. Legea electorală este rea, învechită și nedreaptă.

Să facem o lege mai bună — astfel concludde deputatul maghiar — să facem una care ne scutește contra abuzurilor dela alegeri, dar' totodată ne

apără și cele mai sfinte interese naționale.

Eată ce prospecte ne fac deputații liberali, ai lui Bánffy, în privința sistemului electoral. De Unguri nu ne mirăm, dar' trebuie să recunoaștem, că minunați diplomați mai sînt între ai noștri toți aceia, cari „lege europe-nească” așteptau și poate mai așteaptă dela Bánffy!

LIBERTATEA

de

JOHN STUART MILL.

— Traducere de Teodor V. Păcățian. —

III.

Individualitatea ca unul din elementele prosperității:

(Urmare).

Nu numai în ceea-ce privește pe alții, ci și în ce-l privește numai pe el, individul sau familia nu întreabă: „ce se prefer?” sau: „ce ar fi mai potrivit caracterului meu, capabilității mele?” sau: „cum ar pute câștiga în mine teren liber de dezvoltare și de propășire, ceea-ce e mai bun și mai sublim...”

Din contră toți se întreabă așa: „ce e mai potrivit cu poziția mea?” sau: „ce fac de regulă oameni de poziția mea și în împrejurările mele?” ori apoi, ce e și mai rău: „ce fac de regulă oamenii, cari se află în poziție mai înaltă și în raport mai bun decât noi?”

Nu vreau să zic cu aceasta, că ei aleg ceea-ce e obiceiu, în loc să urmeze afecțiunei lor proprii. Nici nu se întâmplă ca ei să aibă o afecțiune, care să nu fie obiceiu.

Astfel se aruncă în jug spiritul în suși. Chiar și în ceea-ce fac oamenii pentru plăcerea lor, se ia în considerare, înainte de toate, uniformitatea. Ei iubesc în masse. Aleg simplu ceea-ce este de făcut. Particularitatea gustului, particularitatea în purtare, — e egal urgisită ca și crima. Naturei lor proprii ei nu urmează, până atunci, până n'au o natură proprie, căreia se-i poată urma. Facultățile lor omenești se ușcă și se nimicesc. Oamenii devin incapabili pentru exprimarea dorințelor mai viguroase, sau pentru plăcerile înăscute, și sînt de regulă lipsiți de opinii și sentimente înăscute, — sau proprii.

Aceasta e deci, sau nu e aceasta starea dorită a naturii omenești?

După doctrina lui Calvin, — e aceasta.

După doctrina lui Calvin, voința proprie e păcatul strămoșesc al omului. Tot ce e bun, și de ce e capabil omul, se preface în supunere.

— Tu n'ai drept de alegere! Tu trebuie să faci așa și nu altcum. Tot ce nu e datorință — e păcat! Natura omenească e stricată până în rădăcină, prin urmare, nu este mântuire, decât numai după uciderea ei...

Pentru cel-ce crede în această instituție de viață, nimicirea facultăților, însușirilor și sensibilităților omenești, nu e nici un rău. Omul n'are trebuință de altă facultate decât de aceea, de a se supune voinței dumnezeiești. Și e mai bine pentru el dacă-i lipsesc toate facultățile, decât să folosească chiar și numai una din ele pentru un alt scop, și nu pentru executarea eficace a acestei pretinse voințe.

Aceasta e doctrina lui Calvin. Într-o formă mai atenuată, îi aparțin mulți și dintre nealvinisti. Această atenuanță consistă în faptul, că presupunții voințe dumnezeiești i-se dă un înțeles mai puțin *aschetic*; că oamenii pot să satisfacă unor afecțiuni proprii, natural însă că nu în modul cum lor le-ar plăce mai bine, ci pe calea supunerii, adică: pe calea prescrișă de autoritate, și sub condiția necesară a casului, — același pentru toate!

Sub o bare-care formă, atât de înșelătoare, există acum o afecțiune mare pentru această „angustă” intuiție de viață și pentru timpul favorizat, supus

și uscat al caracterului omeneș. Mulți cred, fără îndoială cu toată sinceritatea, că astfel de ființe omenești, mutilate și pitice, corespund determinării creatorului, tot așa precum mulți erau de părere, ca arborii sănt mult mai frumoși, dacă se taie în trunchiuri, sau se scobesc în formă de figuri animalice, decât dacă se lasă în forma lor naturală.

(Va urma).

Simptom?

„Nagyvárad” din Oradea-mare spune că baronul Fejérváry, ministrul cel mai agreat de M. Sa, înainte de ședința din 11 Noembrie a dielei a chemat la sine pe Kossuth F. și pe Polonyi și i-a rugat să nu interpeleze în cauza lui Hentzi.

Fejérváry ar fi zis:

„Știu că voi numai pe Bánffy vreți să-l loviți, nu și pe Regele. Știu că statua o folosiți ca armă. Dar” v'eu spus eu: acum nu mai aveți lipsă și de această armă. De aceea nu mai scoarmonți de nou chestiunea Hentzi, nu mai desfaceți ranele uscate, nu amărâți pe Regele!

Din această s'ar păre, că Bánffy va fi răsturnat și fără a mai aghi chestia Hentzi. De altă parte e evident că așa numita opoziție kossuthistă, e o opoziție de decor, care stă și ea la ordinul lui Bánffy. În legătură înregistrăm și faptul că „Pesti Hirlap” organ guvernamental, anunță, că Kossuth Ferencz va avea în curând afaceri urgente la Neapoli, unde se va duce pe 10 zile, ca — opoziția să rămână fără șef...

Spicuri din parlament.

Ședința dela 11 Noembrie.

Contele Eszterházy Mihály: Pe noi nu pentru aceea ne-au trimis aici alegătorii, ca să fim automații dlui prim-ministru și să aprobăm cu capul la orice semn al degetului, ci ca să fim folositori patriei. Guvernul e copt pentru de a fi trântit. Prin culoare se șoptește despre noue alegeri. Da, bine ar fi, ca parlamentul să fie dizolvat cu forța. Acesta ar fi un sfârșit demn de acest parlament, pe care l-au alcătuit baionetele. Și dacă dl prim-ministru în adevăr voește a dizolva parlamentul, atunci fi recomand să urmeze exemplul lui Cromwell, care pe frontispiciul parlamentului alungat a scris: *Această casă e de vânzare.*

Förster Otto: Pe timpul alegerilor, pe ecenomi presidenții electorali nu voiau să-i crează, că sânt ei, aceia cari sânt scriși în liste, dar las' că finanții și executorii i-au aflat și i-au cunoscut.

La sfârșitul ședinței Kossuth a interpelat în chestia strămutării monumentului lui Hentzi.

Bánffy răspunde îndată, că e adevărat, că monumentul se va strămuta în fața școlii de cadeți, unde se va face un ossarium și se miră, cum de opoziția face gură, când chiar i-se împlinește dorința de a depărta din piața S. George monumentul lui Hentzi.

Kossuth se declară nemulțumit cu răspunsul, dar' majoritatea îl ia la cunoștință.

Ședința dela 12 Noembrie.

Bernáth Béla: Ministrul-president a abusat de puterea oficioasă, procederea lui este contrară legilor. Această procedură Bánffy a făcut-o numai din interese de putere, ca să vândă țeara Austriacilor în chestia cuotei. În toate ramurile de guvernare se manifestă volnicie, abuz și tiranie. Ca națiunea să eșe din mocirla de acum, trebuie să facem imposibil acest sistem.

Tóth János: Regelui francez i-a raportat un comandant de oștiri, că totul e pierdut, dar' a rămas onoarea. Bánffy poate raporta că a nimicit în țeară constituția, libertatea de alegeri, de întruniri, de presă și libertatea personală, a pierdut onoarea națiunii, credința în cuvântul de onoare, dar' a rămas ceva: a rămas Bánffy.

1848.

Cronica anului.

Reghin, 1 Noembrie.

Colonelul Zsombori ajunge în fața Reghinului cu 4000 ai sei. Orașul trimite o deputațiune în lagăr ca să ceară grație și crutare. Berzenzei primind deputațiunea, i-a dictat drept condiții de pace următoarele: Orașul să numere până deșeară 50.000 florini mon. conv. dacă nu voește să fie dat flacărilor, să-și predea armele, să-și extradeze un anumit număr pe orașeni, pe cari Berzenzei îi trecuse în un catalog ca pe cei mai zeloși partizani ai casei domnitoare și întregimei imperii austriac.

Condițiunile aceste au fost respinse, și Berzenzei comandă să între trupele în oraș. Din această oră Dumnezeu își lua toată mila de pe această comună frumoasă Foc, devastațiune, amaruri.

— 2 Noembrie.

Săcuii devastând orașul, au omorât și pe cei 17 soldați răniți rămași în spitatul din loc.

(Bariu II. pag. 297).

Cheicichemet, 8 Noembrie.

Comitele-suprem al comitatului Pestei Gr. Károlyi István s'a angajat, că de pe teritorul lui va înrola 1800 husari. Comitatul pentru apărarea patriei i-a votat 250.000 fl. (Kerékgyártó).

Șoimuș (I. Arad), 16 Noembrie.

Asztalos Sándor atacă și fugărește pe Români. Conducătorii aproape toți au căzut în mâinile Ungurilor și au fost spânzurați. (Klapka: Naț. II. pag. 151).

Cluj, 16 Noembrie.

Orașul cade în mâinile lui Urban. Em. Balducci invins la pasul dela Ciucea e silit să se retragă, orașul rămâne fără ajutor în fața lui Urban. (Kerékgyártó).

Someșfalău (I. Cluj) 16 Noembrie.

Generalul Urban după ce a aprins comuna Szamosfalva a atacat armata lui Bal-

ducci împreună cu armata națională a Biho-rului (13 mii și 12 tunuri). Armata națională din Sabolciu s'a spăiat și a luat-o la fugă către Cluj, Orade, pustiind tot ce-le-a căzut în cale. Clujul la aceste 'și-a pierdut prezența. Ungurii au fost bătuți crâncen. (P. H. nr. 226, Közl. nr. 170).

Alegeri municipale.

Dela Blaj.

Ni-se scrie: La alegerile municipale din comitatul Albei-inferioare ținute în 15 l. c. au fost aleși cercul Blajului 5 Români și 2 Unguri. Românii aleși sânt canonici: Dr. Aug. Bunea, Dr. V. Hossu, Gavrilă Pop, protopopul George Bărbat, profesorul I. F. Negrufiu.

Comitatul Aradului.

În comitatul Aradului alegerile membrilor la congregație s'au făcut luni, și Românii au reușit bine. Se cunosc până acum rezultatele următoare: În cercul Șiria au fost aleși: Ioan Russu-Șirianu, Iuliu Herbai, Sava Raicu, Vasile Popovici, Vasile Bistran.

În Șiria-ungurească: Traian Terebenț, Iuliu Grofșorean.

La Agriș: Ioan Morariu, Petru Vanc, George Pap, Romul Motorea.

La Butești: Dr. Teodor Popescu, Iuliu Bodea, Ioan Miclucă.

La Pâncota: Ioan Șeredan, Ioan Chebeleu, Ignat Blagău.

La Berzova: Iosif Cloambeș, Sava Raicu, George Telescu, Traian Vățianu.

La Radna: dl Dr. N. Oncu.

La Curticiu: dl Dr. S. Ispravnic.

La Târnova: dl A. Ungurean.

La Sântana: dl Augustin Boțoc.

Chestiuni școlare.

O adunare de învățători

— slab cercetată.

Ni-se scrie: Reuniunea învățătorilor gr.-cat. din tractul protopopes al Sebeșului, și-a ținut adunarea de toamnă în 6 Noembrie st. n. a. c. în comuna Henig. La această adunare au fost invitați toți învățătorii acestui tract, on. domni preoți, precum și on. public interesat de școală. Dar' cu deosebire trebuie să mărturisesc, că dintre 14 învățători ai acestui tract numai 10 înși s'au prezentat, ceilalți nici nu și-au motivat absentarea. Dintre preoți nice chiar unul nu s'a prezentat. Poporul a lipsit cu totul. Mare indiferentism.

Cu durere trebuie să mărturisesc și aceea, că unii învățători din acest tract încă nici până acum n'au început prelegerile, deși e acum a treia lună de când ar fi trebuit să le înceapă.

Deocamdată nu-i numesc, dar' le spun, că dacă și-au ales sublima carieră de învățător, fie învățător, cunoască-și fiecare chemarea sa. Devisa ne este tuturora: „Înainte”. Nu trebuie să ne spărim de greutăți, ci cu bărbăție să pășim înainte pe terenul colțuros, să-l oblim, să-l cultivăm, căci va rodi fructe nobile, fructe de luminarea fraților și

fiilor nostri de un sânge și de o religioane. Să ne interesăm mai mult de învățământul popular românesc, căci destul este de periclitat din partea străinilor.

Despre decursul acestei adunări nu mai amintesc nimica. Adunarea de primăvară se va ține în comuna Cut.

Cronica zilei.

Sibiu, 16 Nov. n.

Prelegeri pentru popor. Brava inteligență din fruntașă comună Seliște (lângă Sibiu) a hotărât, ca în fiecare Duminică să țină câte o prelegere pentru popor, prin care să-i vorbească la inimă, să-l lumineze și să-l povățuiască pe calea către progres, dându-i sfaturile de lipsă și explicându-i chestiunile care îl interesează. Seria acestor prelegeri a început-o în Duminică trecută dl Dumitru Banciu, harnicul farmacist din Seliște. La prelegere a luat parte o multime de popor ales și cea mai mare parte a meseriașilor și neguțătorilor români din loc. Proxima prelegere o va ține zelosul și mult iubitul medic Dr. Nicolae Comșa.

Seliștea și acum servească de model tuturor comunelor românești!

Cea mai nouă chestiune cretană. Bravii locuitori ai Cretei atât au luptat până în fine și-au câștigat autonomia și guvern propriu. Acum însă au alt necaz. Lipsă au de mărci postale și nu știu cum să le pregătească. Ar trebui să le înfrumusețeze cu capul domnitorului, dar' pe prințul George încă nu-l cunosc. Ca să scape din încurcatură probabil că vor pune ca podoabă a mărcilor postale picul muntelui Ild. Colectorii de mărci atunci s'ar bucura de chestiunea cretană, când cei din Creta ar schimba tot mereu forma mărcilor postale.

Armata României în curând va avea tunuri nou sistem *Perticari*. Majorul Perticari, inventatorul nouelor tunuri face parte din armata română. Probele ce s'au făcut deja cu tunurile cele noue au reușit peste așteptare.

Din Cut ni-se scrie: Cu plăcere vă comunic că în comuna Cut s'a înființat la îndemnul învățătorului-dirigent dl Basiliu V. Pop un fond al corștilor. Pentru acest fond au contribuit: inteligența română din loc, domni învățători, precum și mai mulți corști. Primească deci mulțumită toți acești binevoitori ai corștilor noștri

Un corist.

Duelul Andrei-Nopcea. Celebru intențând dela opera maghiară și acum încă își tot regulează afacerile intențându-se de odinioară Ieri a dus la duel cu deputatul Andrei, pentru-că acesta vorbise la timpul seu în parlament despre unele picanterii de după culisele operei. Baronul Nopcea a primit în duel o lovitură cu latul sabiei peste pantece, ear' Andrei a primit o plesură la degetul cel mic dela mână dreaptă.

Zdje! Din Praga se telegrafează, că la controla militară ținută la 7 l. c. în Lauen, un caporal și un soldat de rind au răspuns la apelul nominal cu *zdje* în loc de *hier*. Ambii au fost pedepsiți cu închisoare de 5 respective 3 zile. Caporalul ieri a fost eliberat. La poarta închisoarei l'a așteptat o mulțime de oameni, cari l'au făcut mari ovații, dându-i și mai multe buchete de flori și apoi în suetele muzicii l'au condus până la o cărcimă, unde au aranjat un banchet în onoarea lui.

Fericirea Maghiarilor Iubiții noștri compatrioți au: eghemonia în țeară au bugete rezervate, au legi cu mii de ușițe, au temnițe, au gendarmi, au pe fiul sfântului dela Turin, au apă, aer și clopote ungurești au, chiar și pe Bánffy — și tot nu sânt fericiți! Că ce le mai lipsește pentru-ca deplin fericiți să fie, li-o spus-o deputatul mameluc contele Zay Miklós. Nobilul conte în zilele trecute s'a pogorit între alegătorii sei din Orosháza și le-a ținut o vorbire în care le-a dat seamă de activitatea sa parlamentară. Despre faptele lui n'a avut multe de spus, pentru aceea a lădat până la infinit pe părintescul lor șef, pe baronul Bánffy.

Pe lângă toate laudele însă n'a putut să-și îneco o groază de durere și anume, că: *ordul lăna de aur nu pot să-l primească și protestanții*. Această inconveniență s'ar pute ușor delătura, dacă s'ar distribui și ordul *bălaurului*, pe care îl pot primi și protestanții.

Eată un conte care știe să dea seamă alegătorilor despre activitatea sa parlamentară! Și apoi mai are și meritul că a aflat cheia fericirii Maghiarilor!

Tigaret periculoase. Pe drumul dela Cașovia la Budapesta călătorea în zilele trecute dl Fettman, de profesie chelner. La o gară s'au urcat în tren doi domni eleganți, cari au luat loc în apartamentul lui Fettman. Conversația a început și mai târziu unul din domnii cei eleganți a îmbat pe Fettman cu țigaret și mai elegante.

Abia a tras însă două-trei fumuri și Fettman a adormit adânc. Când s'a trezit, cei doi domni nu mai erau în apartament; lucrul acesta nu l'ar fi supărat pe Fettman, dar' la moment a observat, că cu domnii s'a dus și portofoliul seu în care erau câteva sute.

Poliția caută urma rafinaților pun-gași.

Defraudările lui Krivány. Din Budapesta se telegrafează, că ministrul de interne a înecoștiințat pe cei din com. Aradului, că *aproabă darea suplimentară pentru acoperirea banilor defraudată de Krivány și pentru urearea salarelor oficanților*. De oare-ce însă aruncul acestei dări, precum se știe, n'a fost votat de adunarea congregației, ministrul cassează hotărârea congregației și îndrumă pe locuitorii com. Arad să *aducă nouă hotărâri* în chestia suplimentului de dare.

Un milionar care nu plătește dare. În fericita noastră țeară și aceasta s'a întâmplat. Până-când notarul dela sate păzește cu ochi de argus ca bietul țeran să solvească darea grea după toate grăunțele ce le are — în Budapesta, în centrul oficiilor de dare trăește un milionar, care după enormele sale venituri n'a silit încă o pară chioară dare la stat. Acest milionar este Jidanul Herzfeld László, usurar în Budapesta. Deși Herzfeld face enorme „geschäffuri”, până acum nu solvea nimic în dare și asta din motivul că nime nu-i cerea.

Acum sânt doi ani însă cineva a raportat direcțiunei financiare despre geschäffurile lui Herzfeld. Din oficiu s'a pornit cercetare contra Jidanului, și s'a constatat că el era unul dintre cei mai mari excompturi în Budapesta. A și fost judecat să solvească dare anuală de 1800 fl. și pentru 5 ani tre-cuți, în total dar' 9000 fl. Jidanul a apelat contra acestei hotărâri și atât a tot trăgănat lucrul, până-când a mai fost și pedepsit cu de 8 ori suma de mai înainte.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Impresii din München.

— Scrisoare particulară a „Tribunei”. —

— 13 Noembrie n.

O Duminică clară de toamnă. — Pe strădele sgomotoase respiră soarele ce se pleacă spre apus o zare palidă, ce pare 'n giugiuri friguroase înveluită.

Publicul se 'ndeasă pe trotuarele netede pentru a eși la aerul curat al promenadelor. Un pod cu stlpi și girlande de marmoră albă, leagă malurile zidite a frumozului Isaz. Cataractele artificiale scutură o spumă argintie pe undele smaralde și plisate, încât își pare că privești peste o mulțime de capete albe ce se ridică și se pleacă într-o undulație ciudată.

Abia de vre-o două decenfi s'a ridicat aici orașul. Trunchii sfelți, ca unși cu var, ai mesteacănilor, coloarea ruginei a frunzișului dau un farmec melancolic. Din împletecirile tremurânde ale ramurilor se ridică ici-colo în distanțe ne-regulate câte-o vilă cochetă, ca o ciupercă bizară de primăvară.

Sânt locuințele unei pături aristocratice a Münchenului, oameni care petrec lunile primăverateci și zilele senine a toamnei în pacea aceasta țărănească. Freamătul singuratic a cascadeelor, cîmpeitul pacinic al frunzelor în lungul șoselelor ascunse, au un farmec juvenil, ce-ți amintește poveștile Eldoradului. Lângă o margine de arbori spurcuiți s'arată un edificiu cuadratic. Stilul e

roman antic, ca la treapta porței stă ca pază lupoaică, care a lăptat pe Romulus și Remus, cioplită și mărită, uriașe, în poartă.

De ce se îmbulzește lumea aici? Care-i cauza de-și pironeste privirile spre geamurile mari și scilpicioase?... E locuința marelui pictor Stuck. Tablourile lui *Pecatul, Iadul, Alungarea din Paradis*, au copleșit lumea, au fost cocardele de trofeu pe părății renumitului palat de cristal. Un turist tiner și milionar care poartă la sinul lui una dintre cele mai gingașe flori din munții bavarezi. El a urcat o înălțime uimitoare și azi e pretutindenea idolatrizat.

Atât de tiner și renumit! Câtă vraje zace 'n aceste cuvinte. Și totuși par'că un destin întunecat umple aerul în jurul acestui locaș măreț, ceva din poveștile de regret și de moarte, care le știu încă din virsta de copil. E acordul dramatic care se furișează în armonia sbucimată a acestor vieți, notele excitate ale unui suflet sensibil și anormal, care și pare singur și nepriceput în lume până la treapta mor-mântului.

Umbrele amurgului se scoaboreă filfăind peste lume. Prin idila aleelor s'aude un signal vibrător, și publicul se urcă grăbit în cupele tramvaiului cău-tând drumul spre casă. Bubuitul roatelor începe, pentru câte-o pauză mai mică înecoată, reînecpând din nou.

Un popas mai lung. E stațiunea la propilee. Vis-à-vis un palat splendid. Ferestrele înalte și spațioase sânt aurite de lumina nuanțată a felinarelor electrice din lăuntru. Dintr-o grădinuță care încunjură zidurile imposante se ridică un șir cercuitor de

teii giganți ca niște pagi din vremile romantice ale evului mediu, ce au ordinul strict a ține aici straje nocturnă.

Nu un descendent princiar trăește în palatul acesta, ci un fost măsar sërman, azi adoratul și originalul portretist *Lenbach*.

În mijlocul curții murmură un put artesian, care-și rostogolște picurii clocoțitori într-un afund de ape sinistru, misterios ca sufletul acestui artist singuratic. Coridoarele lungi sânt împodobite cu nenumărate acuarele, slovele de aur cu care și-a înscris acest geniu numele mare pe paginile vremii. O ușe de sticlă deschide privirii drumul în atelierul luminos. Gârbovit peste o mapă piezișe stă un om bătrânoc meditant. În fruntea-i înaltă s'au sculptat crețe afunde, un crâmpel de gânduri mănoase. Barba lungă și albă îi dă o înfățișare de apostol, ear' ochii mari strălucesc prin ochelarii groși ca o licărire sihastră. Sânt acei ochi, cari străbat până în afunzi-mile cele mai ascunse ale sufletului femeiesc. Ei au puterea foitei fine de platină a aparatului fotografic, care reagează la cea mai minimală rază de lumină.

El ocupă între aristocrații intelectuali și celebrați locul de onoare lângă *Stuck*. E trubadurul superb al conturilor fisionomice, duiosul compozitor care de-stăinuiește în poesia colorilor toate tăcerele și secretele inimei omenești.

Dar' studiile metamorfosice ale unei lupte îndelungate și grele, prin care s'a avântat la acest nivel de adonare, l'au slăbit; framântările anilor l'au împletit de timpuriu fulgii de neaua bătrâneței prin plete.

Și ce însemnează renume, înălțare, glorie, dacă n'o poți gusta în formă de iubire ori tineretă?

Lenbach trăește retras, setos după liniște și de multe-ori îl genează oma-jiile ce i-se fac. Dulceata idealului ajuns poartă în potirul ei, amarul anilor prin care a trecut. Aureola acestei vieți pare ca un sfârșit dulce al unei istorisiri turburătoare; pare ca haina de aur a unui amurg întârziat ce mai luminează pe vre-o câteva minute lumea la treapta îngustă a nopței.

Un șuer scurt; tramcarul pornește mai departe.

Dar' unde e palatul renumitului Böcklin? Unde trăește acest ciclop al picturii germane moderne?

Dacă ai întreba pe un trecător de pe stradă de marele pictor fără îndoială nu-ți va merge ca Americanului care în străinătate primia la toate întrebările sale răspunsul scurt: „nu pot pricepe”.

Pe cât sânt de populare, tablourile *Insula morților, În jocul valurilor, Pan în trestiepe* atât de neabăgat în seamă e numele plămuitorului lor dibaci. Aceste icane puternice stau ca ceva pentru sine în pinacotele din metropola artelor, ca niște mărgăritare pribege, aruncate de întâmplare la mal.

Soartea lui Böcklin e noțiunea tuturor sentimentelor care se trezesc în noi la cuvântul martir. Un Ahasver fără patrie, fără popas, un Bohem orfan care duce o viață pribeagă de cocor.

El e cel mai marcant geniu al picturii moderne. Direcția lui a format o școală nouă cu principii și directive

noue. Simbolismul modern, realismul colorilor și o sumă de alte particularități caracteristice în concepții și executare sânt toate merite ale lui, cari au avut cea mai copioasă influență asupra tinerii generații artistice.

Nepriceput de nime, el părăsește țeara lui mahnit, se așează și se căsătorește în Roma. Sărbările omajioase aniversare la împlinirea virstei de 70 de ani, le-a privit pictorul numai ca un fel de blam, și după o scurtă petrecere în München, reîntoarce la Florența, unde-și întemeiază un domiciliu permanent. Abandonat, singur, duce aici o viață exilată ca un călugăr singuratic, (care obosit de decepțiunile lumii s'a retras într-un schit depărtat. El e azi cel mai cunoscut pictor din toată Germania, dar' indiferentismul rătăcios care i-l'au arătat con-frății lui în decursul unei epoce de viață atât de lungă, l'a năcăjit până în adâncul inimei. El le-a iertat de mult, dar' totuși n'a putut uita.

Se zice, că între amicii sei străini ar fi exclamat odată patetic ca marele Scipio: „Patrie nemulțumitoare, nici osăminte-le mele să nu le ai”.

Tramcarul se oprește. Conducătorul strigă răgușit: Domnilor, „*Löwenbräu-haus*”. Dar' asta numai „haus” nu-i, ci un labirint modern, unde se bea într-o noapte mai multă bere decât în zece zile în Sibiu întreg. Despre berea brună v'eu promis pe altă-dată o analiză cât se poate de conștiențioasă.

Traian Mihail.

1944

Scoala de viierit

din „Sándortelep“ în Neoplanta (Neusatz) lângă Dunăre (Ungaria) expune pentru vânzare — cu termenul de livrare în Noembrie a. c. și în primăvara anului 1899 — următoarele sorte din producția anului acesta și anume:

**1 milion de altoi în lemn,
300.000 de altoi în verde.**

Toți altoii sunt nobilitați în trupine de Riparia, Portalis, Rupestris și Solonis de cel mai bun soi și în o variație atât de abundanță cum nici o altă școală de viierit nu poate oferi. Mai departe se află de vânzare peste

150.000 butuci de viță

Riparia, Portalis, Rupestris, Solonis și diferite Hybride din cele mai excelente. Apoi

3 milioane vlăstare

1½ milioane rădăcini de viță de vie pentru altoit și pentru trebuințele școlii, se vând cu prețuri foarte moderate.

Pentru plantarea viilor în pământ nășipos sau pentru prelucrarea cu carbonat sulfuric se află de vânzare cu prețuri foarte moderate o sortă foarte frumoasă de așa numită „rădăcină de vie europeană“ recunoscută ca una dintre cele mai bune sorte din țară și din străinătate.

La cerere cei interesați pot primi noul catalog pro 1898/99, în care vor afla descrierea calității și a culturii tuturor sortelor expuse pentru vânzare. Ori-ce informații speciale la cerere dă cu plăcere proprietarul școlii

Alex. Adamovich,
mare comerciant de vinuri în Neusatz (Neoplanta)
lângă Dunăre (Ungaria).

NB. Tuturor celor ce doresc să-și câștige trupini pentru altoire și de cele americane, le recomand să cerceteze personal stabilimentul meu, care prin bogăția sortelor ce conține s-a făcut vrednic de toată atențiunea.

[1952] 3-6

Ne mai pomenit!

Încredințat din partea societății mari franceze, se vând cât mai îngrabă depozitul meu de mărfuri de aici, ofer 41 de obiecte minunate pe prețul uimitor de ieftin

numai 2 fl. 30 cr.

Un orologiu elegant și frumos, dimpreună cu lanț frumos, regulat, sub garanță de un an, 2 bumbi de mangan mecanici din aur duble, 3 bumbi de câmășe patent, 1 broș elegant de dame, 1 pereche de cercei, din aur francez duble, o brățară de dame, aur de Paris duble, o cravată foarte fină de mătășă pentru domni, un ac de cravată cu brilante artificiale, 3 gulere pentru domni, de ori-ce sistem și măsură, o pereche de Hosenträgeri francezești patent, un spaț de figuri minunate, un notes fin legat în pânză, o admirabilă cutie de lenjerie francezească, un săpun parfumat de toaletă, un preț frumos înel pentru domni cu peatră imitată, tabacheră foarte fină, 10 bucdi converte și 10 bucdi hârtii francezești.

Toți 41 articlii eleganți de mai sus au costat mai de mult 16 fl. 65 cr. și acum se pot cumpăta, câtă vreme ține proviziunea, cu 2 fl. 30 cr. trimiși înainte, sau cu rambursă postală.

A se comanda prin

Casa de export franceză Salomon Gross
în Krakau, Dietelsgrasse nr. 42.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu preț redus de la 40 cr. sau 1 lei la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcălă și Tândăla. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 8 cr. sau 16 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăciutul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedect Vicu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fieca a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndrăgelnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Răstălmăc de mamă. Legendă populară din giurul Nășudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu preț redus de la 1 fl. sau 8 lei la 60 cr. sau 1 lei 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușe cu trei picioare. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Gervay. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cennetoca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un peșteră îndrăgelnic. Novellă de Björnsterne Björnson. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinții. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 80 cr. sau 160 bani.
28. Păcălă în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgarăciul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nusea-impărat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-impărateasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lăsar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novellă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan-zoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 5 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fădăta. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalina pînărarul. Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragioli. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novellă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Nr. 1561/898.

[2096] 1-2

Publicațiune.

Comuna Gurariului, comitatul Sibiuului, — după ce cu ocaziunea primei licitațiuni, ținută în 7 August a. c., nu a rezultat prețul statutor de reprezentanța comunală, — escrive prin aceasta o nouă publicațiune pentru vinderea pe calea licitațiunii publice împreună cu oferte închise cantitatea de lemne din pădurea numită „Valea cărbunarului“ după planul de exploatare clasa B), tăieturile de pe 15 ani în extensiune de 235.5 jugere catastrale, pădure de fag, care pe baza prețurilor are 48.000 m³ blane.

Această tăietură e a se exploata, în înțelesul concesiunii ¹⁵⁸¹⁶ primită dela înaltul minister reg. ung. de agricultură, în decurs de 5 ani.

Licitatiunea se va ține în 3 Decembrie a. c. st. n., la 10 ore a. m., în cancelaria comunei Gurariului.

Prețul de strigare e peste tot 26.000 fl., ear de stângiu 2 fl. 35 cr. v. a. Condițiunile de licitare se pot vedea în timpul orelor oficiale ori-când în cancelaria comunei Gurariului.

Licitanții au a depune înainte de începerea licitațiunii ca vadiu 3000 fl. în bani sau în hârtii de valoare compute în valoarea nominală, sau de a aceluia această sumă în ofertul închis, și a declara că cunosc condițiunile de licitare și se supun acelorora.

Gurariului, în 15 Noembrie 1898.

Primăria comunală.

Nr. 2072/898.

[2061] 3-3

Publicațiune.

Cele două mori cu căte o peatră ale comunei Felső Sebes se vor exaranda pe calea licitațiunii publice pe un period de 3 ani începând dela 1 Ianuarie 1899, în 3 Decembrie 1898, la 9 ore a. m., în cancelaria comunală.

Prețul strigării 631 fl.

Condițiunile mai deaproape se pot vedea la subsemnata primărie comunală.

Felső-Sebes, 10 Noembrie 1898.

Primăria comunală:

Nicolae A. Zaharie,

primar

Irimie Raduțiu,
notar cercual.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Poesiile

mult iubitului și originalului poet

George Coșbuc,

se află de vânzare la „Tipografia“, pe lângă prețurile originale și anume:

„Balade și Idile“ (editura Librăriei Sococ & Comp., 1893) fl. 1.50.
„Fire de tort“, versuri (ca continuare la „Balade și Idile“), editura Librăriei C. Sfetea, 1896 fl. 1.25.

La comanda, care sunt a se adresa „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu, este de a se adăuga pe lângă prețul vol. și 5 cr. porto pentru 1 volum.

Preparatele de malată ale lui Johann Hoff, pentru debili și morboși.

Bentura de malată ptr. sănătate
a lui
Johann Hoff.

În cas de debilitate generală, neregularități de funcționare a organelor inferioare a trupului, dureri de piept și stomac, precum și pentru reconvalescenței cel mai bun și cel mai gustos mijloc de întărire.

Prețul unei butelii 75 cr., 5 butelii franco costă 3 fl. 75 cr.

De zece ani sau poate mai de mult cumpăr dela d-voastră bere de malată pentru sănătate și alte preparate de malată. Ele sînt unicul mijloc, care au redat sănătatea soției mele. Mă rog pentru o nouă trimiteră.

Büger, Viena, Hofmühlgasse.

Extractul de malată concentrat
al lui
Johann Hoff.

La dureri de plămâni, catar de cap, precum și tuse învechită e de recomandat cu deosebire pentru copii; foarte plăcut de luat.

Prețul unei butelii 1 fl., 5 butelii franco 5 fl.

Preparatele d-voastre de malată sînt în adevăr mijloace bune și puternice. Vă rog deci trimiteți-mi earși 5 butelii mari de extract de malată concentrat, 1 furt de ciocolată de malată și 1 pachet de bomboane malată pentru piept.

G. Fischer, major, Oradea-mare.

Ciocolata de malată ptr. sănătate
a lui
Johann Hoff.

Foarte acomedată la debilitate, catar, cu deosebire la catar bronchial. Bomboanele d-voastre extract veritabile pot fi întrebuintate în număr cât de mare fără teamă de a-ți strica mistuirea.

Prețul unui pachet 1 fl.

Ciocolata d-voastră de malată e cea mai minunată din câte cunosc. Eu am întrebuintat această beutură plăcută totdeauna cu bun efect la morbo de stomac respective disordine de mistuire, anemie și slăbire generală.

Dr. Nicolae, medic în Triebel.

Bomboanele de piept malata-extract
ale lui
Johann Hoff.

Neîntrecut mijloc pentru tuse, răcire, catar, cu deosebire la catar bronchial. Bomboanele d-voastre extract veritabile pot fi întrebuintate în număr cât de mare fără teamă de a-ți strica mistuirea.

Prețul unui pachet 1 fl.

Delăturarea repede a tusei mele celei vehemente prin extractul de malată al bomboanelor d-voastre de piept a fost minunată.

v. Zedlitz-Neukirch, Waldenburg.

Bomboanele d-voastre sînt foarte bune pentru tuse și suferințele de astma a soției mele.

Busch, preot, Weischütz.

Deposit în Sibiu la apotecale: I. C. Molár, Fr. K. Jickeli; la prăvăliile I. B. Misselbach & Fr. Jahn Söhne, G. W. Grohmann.

Deposit general pentru Ungaria:

Apoteca Iosif Török, Budapesta, Király-utca 12.

[1924] 2-20

Prospecte cu preț-curent gratuit și franco.

L. Leichner, Berlin,

procurare directă, din care pricină sînt articli totdeauna proaspeți și cu garanță, că nu sînt nici răneci, nici stricați.

Pudră grasă, albă, rosa și cremă, în dose mari și mici.

Pudră de hermelin, alb, rosa și cremă.

Alifii de cele mai fine, în bucdi.

Alifii pentru buze și stiluri pentru sprâncene, recunoscute de cele mai bune.

Rouge fin de teatru.

Blanc

Se recomandă ca fabricate de rangul prim.

Parfumeria Meltzer (edificiul comandai de corp), strada Cisnădiei.

Daniel Meltzer jun., fabrică de săpun și lumini, strada Gusteriei 26.

„TIPOGRAFIA“, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

„Iubire“, poezie (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50
„Dan“, roman, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75
„Dan“, roman, Biblioteca pentru toți, 4 nri. editura Carol Müller 1896, 2 volume à 32 cr. 64 cr.
„Din goana vieții“, ediția III. (1895) fl. 1.75.
„Din goana vieții“, (Biblioteca pentru toți, 3 nri), edit. C. Müller 48 cr.
„Icoane sterse“, nuvele, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.
„Un an de luptă“, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.25

Cel mai nou volum de nuvele:

„În viltoare“, nuvele, editura Miloșescu 1896 fl. 1.—

Comandele se se adreseze:

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrieu baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.